

[Hans Schmidt.]

står inden for de seks. Jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvordan udfaldet af denne kamp mellem divergerende synspunkter bliver, men min hu står jo til dem, der er af den opfattelse, at en fast sammenslutning er nødvendig, når det gamle Europa skal hævde sig over for omverdenen. Jeg vil derfor gerne have lov til at føre tanken videre med henblik på, hvordan Danmarks stilling bliver, hvis det skulle gå sådan, at de seks ikke vil eller navnlig ikke kan udsætte sig for ovennævnte situation omkring de ydre toldsatser.

Det første spørgsmål er dette, om Danmark virkelig har sin fulde handlefrihed med hensyn til sin ydre toldtarif, når vi er tilsluttet de syv. Så vidt jeg kan se, har vi det ikke i denne situation, hvor det drejer sig om gensidighed i forhold til de seks. Det står os nok frit for at sænke toldsatserne, men de seks kan ikke gøre gengæld, uden at der åbnes en sluse, som ikke kan reguleres af oprindelsescertifikater. Derimod ville f. eks. en nordisk toldunion kunne have været en partner i så henseende, fordi den væsensmæssig kunne have stået lige med de seks. Men bortset fra, at den nordiske toldunion er skrinlagt, kommer her hele Nordens nære tilknytning til England ind i billedet og ligeledes det forhold, som jeg under første behandling omtalte nærmere, at England af hensyn til Commonwealth ikke er i stand til at gå med til en fælles ydre tarif. Derfor er det afgørende, at der findes en form, som ikke udelukker England fra kontinentet, men som tværtimod knytter England og kontinentet sammen på en konstruktiv måde. Den må nødvendigvis være konstruktiv, fordi der må tages hensyn til de faktiske forhold, som gør, at løsningen formelt ikke kan blive den samme for England som for de andre seks.

For mig at se er der kun 2 muligheder; den ene er denne, at Europa med oprettelsen af frihandelssammenslutningen bliver delt i 2 blokke, som i bedste fald driver lidt handel med hinanden; den anden mulighed er den, at i stedet for og i tilknytning til tanken om en nordisk toldunion sættes nu begrebet de ydre seks, og de afslutter da i fællesskab en overenskomst med de indre seks om et simpelt tariffællesskab på grundlag af en fælles ydre toldtarif og i øvrigt

af den art, som den højtærede udenrigsminister antyder i sin erklæring over for udvalget — dog under endnu en afgørende forudsætning. Den afgørende forudsætning måtte være, at de ydre seks og de indre seks i fællesskab afsluttede en fast og varig overenskomst med England og hele Commonwealth på grundlag af gensidighed med hensyn til vareudvekslingen, og hvad der ellers måtte kunne følge med.

Med disse bemærkninger har jeg forsøgt at uddybe de tanker om en mulig løsning, som jeg fremsatte ved første behandling, og som jeg mener ikke alle sunde er lukket for endnu. Men da jeg ser en fare for, at Den europæiske Frihandelssammenslutning kan blive en hindring for en sådan løsning, må jeg i konsekvens heraf stemme imod konventionen.

Til yderligere klarlæggelse af min holdning i dette spørgsmål skylder jeg dog endnu at tage stilling til nogle bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Lannung fremkom med ved slutningen af første behandling.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde en bemærkning om, at mine „nationale anskuelser“ naturligvis kom til at præge den politik, jeg er talsmand for, og at mit indlæg på denne baggrund måtte virke som en advarsel mod en tilslutning til de seks og mod en sammenslutning af de seks og de syv. Dertil vil jeg gerne sige, at det er mit og jo også andres indtryk, at sympatimomentet, henholdsvis antipatimomentet, i udstrakt grad spiller en væsentlig rolle i dette spørgsmål. Det er naturligvis en ærlig sag, dér står jeg ikke ene, og det samme moment gav det ærede medlem da også udtryk for senere hen i det samme indlæg. Jeg synes altså, at det for så vidt kan gå lige op, særlig da vi begge er så heldige, at det nationale moment falder i tråd med vore respektive sociale anskuelser i relation til det forslag, vi behandler her. Det advarende indtryk, som mit forslag om et europæisk tariffællesskab efterlod hos det ærede medlem, røber jo, at min positive indstilling til Danmark og landets problemer endnu ikke i tilstrækkelig grad er gået over i det ærede medlems bevidsthed, selv om det ærede medlem ærligt og redeligt medgav, at det ikke var af ondsindighed jeg talte, som jeg gjorde; formentlig var